

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Ülésezett az MSZMP Központi Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkárpárt Központi Bizottsága 1978. december 6-án Kádár Jánosnak, a Központi Bizottság első titkárának elnöklétével ülést tartott.

A Központi Bizottság megvitatta és elfogadta Gyenes Andrásnak, a Központi Bizottság titkárának előterjesztésében az idő-

szervi munkaügyi kérdésekről szóló tájékoztatót és Harasi Ferencnek, a Központi Bizottság titkárának előterjesztésében az 1979. évi népgazdasági terv és állami költségvetés irányelveit.

Az ülésről közlemény jelenik meg. (MTI)

Beruházási konferencia

Gazdasági életünkben az elmúlt években túlzottan beruházáscentrikus szemlélet alakult ki, a hatékonyabb terhelést jó néhány vállalat a mindenáron való fejlesztéssel kívánta elérni — hangzott el a megállapítás a szegedi Leninvárosban zárult országos beruházási konferencián. A hazai tervező, beruházó és kivitelező vállalatok mintegy 650 szakembere ez alkalommal a helytelen szemlélet megváltoztatásáról, a beruházások hatékonyságának növeléséről, azok határidőre történő befejezéséről tanácskozott.

Magyar főlészóalások az ENSZ-ben

Három magyar felszólalás hangzott el kedden az ENSZ-ben.

A közgyűlés plenáris ülésén, a közel-keleti helyzetről szóló vitában Hollai Imre nagykövet, Magyarország állandó ENSZ-képviselője fejtette ki kormányunk álláspontját.

Rámutatott, hogy a közel-keleti konfliktus egyik alapvető problémája a palesztinok. Ennek történetére és a megfélemlítő ENSZ-határozatokra áttérve megállapította, hogy a palesztinoknak ugyanolyan joguk van az önrendelkezés-

re és az államalapításra Palesztinában, akárcsak az izraelieknek. A közel-keleti konfliktus másik alapvető tényezőjének nevezte Hollai Imre az arab területek izraeli megszállását és azt, hogy Tel Aviv nem hajlandó kivonni csapatait ezekről a területekről.

A magyar ENSZ-küldöttség vezetője figyelmeztetett annak veszélyére, hogy a közel-keleti konfliktus általános nemzetközi katasztrófává fajulhat. Ennek megelőzése érdekében sürgette a vizsály átfogó politikai rendezését, összhangban az ENSZ alapokmányával és idevonatkozó határozataival egy nemzetközi békekonferenciára — a genfi értekezlet keretében valamennyi érdeket felvonásával.

Az ENSZ 1. számú bizottságában, amely a nemzetközi biztonság megszilárdítását kimondó nyilatkozat megvalósításáról tárgyal, Halász András, a magyar küldöttség tagja szólalt fel. Az államok biztonsága szempontjából nagy jelentőségűnek mondta, hogy létrejőjön a Szovjetunió által indítványozott nemzetközi szerződés az erőszakról való lemondásról.

Az UNCTAD (az ENSZ kereskedelmi és fejlesztési konferenciája) munkáiáról tárgyaló 2. számú bizottságban Kótvics Imre nagykövet, a magyar küldöttség tagja mondott beszédet.

Beszámolt arról, hogy 1978. január 1-e óta huszonhat fejlődő ország termékét vámmentesen jelenhetnek meg a magyar piacon, majd rámutatott, hogy a protekcionista tendenciák és a keletnyugati kereskedelmi arányok egyenlőtlenségei a fejlődő országok egymás közötti kereskedelmére is.

Beszámolt arról, hogy 1978. január 1-e óta huszonhat fejlődő ország termékét vámmentesen jelenhetnek meg a magyar piacon, majd rámutatott, hogy a protekcionista tendenciák és a keletnyugati kereskedelmi arányok egyenlőtlenségei a fejlődő országok egymás közötti kereskedelmére is.

A magyar szakemberek tájékoztatják jugoszláv kol-

Lakóházak korszerűsítése

Három szegedi vállalat munkája Segítség a főújtásokhoz

A házak homlokzatáról lesz szó, illetve a szegedi lakóházak fenntartásának helyzetéről. Mielőtt a részletekbe bonyolódnánk, annyit előre is megjegyezhetünk, hogy Szegeden az utóbbi esztendőben szépen javult a helyzet,

egyre több lakóház öltözködik új kontosba, egyre több elavult lakást korszerűsítnek.

A KSH megyei igazgatóságának nemrégben közreadott tájékoztatójában sok szám adat foglalkozik e kérdéssel. Azért is érdemes találni az adatok között, mert — olykor jogos, de gyakran jogtalan, a háttérrel nemigen ismerő információk hiányában — hajlamosak vagyunk elmarasztalni a város arra illetékes vezetőit, vagy a lakásfenntartásra kijelölt szervezeteket szidni tehetetlenségükért. Lássuk előbb az adatokat.

Szegeden, az esztendő elején 1951 lakóépületben közel 19 ezer lakás, a város lakásállományának 32 százaléka volt az ingatlankezelő Vállalat birtokában, gondjaiban.

E jelentős épületállomány állapotának megőrzése, folyamatos karbantartása és korszerűsítése nagyon fontos gazdasági és társadalmi feladat.

Az ingatlankezelő szervezet gondjaira bízott lakásbérlet mények száma 1970 óta állandóan emelkedett, miközben a lakóházak száma csökkent — olvashatjuk az összegezésből. Ez nyilvánvalóan abból adódik, hogy sok kisebb lakóépület lebontottak, helyettük nagyobb házak épültek, melyekben a lakások száma sokkal több, mint korábban volt. Például 1970-ben 14800 lakást tartottak nyilván, 2220 lakóépületben, vagyis egy házban átlagosan 67 lakás volt. Az esztendő elején főlített adatok szerint Szegeden 18800 lakás tartozott az ingatlankezelőhöz, de már kevesebb, 1511 házban. Ez a változás nyilvánvalóan előny is, hiszen nincs annyira elaprózva a bérletmények száma, mert jelenleg közel 10 lakás jut egy-egy házra.

Mindenki előtt közismert, hogy a lakóházak javítása, annak mértéke hosszú ideig nem tartott lépést a lakásállomány avulásával, elhasználódásával, s emiatt a régebben épült házak állaga

nagyon leromlott Szegeden. Ezt jelzi, hogy még az ötödik öt éves tervidőszak indulásakor is a kezelt bérletmények 46 százaléka, közel nyolcezer lakás harminc évvel ezelelti építésű, még fel nem újított volt. Mindez két okra vezethető vissza: az egyik, hogy nem volt rá anyagi fedezet, a másik, hogy nem volt megfelelő szakkeri kapacitás. A pénzügyi feltételek csak 1970 után javultak valamelyest. Az 1971-ben életbe lépett új lakásrendelet felemelte a lakbérletet és a lakóházjavítási költségek egy részét a lakókra hárította. Az intézkedések hatására 1970—1977 között 4 millió forintból 56 millió forintba nőtt a bérbevitelből az üzemeltetési költségek levonása után fennmaradó lakóházjavításra fordítható összeg. Ezzel arányosul jelentősen megnövekedett az állami támogatások mértékét is.

Az időszak folyamán módosult

A lakóházjavítási keret

felhasználásának struktúrája; a felújítási és egyéb munkák aránya emelkedett a karbantartási munkák terhére. A lakóházjavításra szánt összeg a jelentős növekedés ellenére a negyedik öt éves tervidőszakban 13 százalékkal, az ötödik öt éves tervidőszak első két évében pedig 4 százalékkal emelkedett az előirányzatból. A pénzösszegek módosulását is nyomon követhetjük: a bérbevitel 1970-ben 18 millió forint volt, 1977-ben pedig 86 millió, tehát ötszörös a növekedés, ebből a lakbérbevétel négyeszeres növekedést jelentett. 13-ról 54 millióra emelkedett. Az állami támogatás is 31-ről 81 millióra nőtt. Végül, ha összegezzük a pénzösszeget, kiderül, hogy tavaly lakóházjavítási költség címén négyszáz annyi, 130 millió állt a rendelkezésre, mint hét évvel korábban. Ebből felújításra 59, karbantartásra 47 milliót terveztek. Kik és milyen kapacitással végzik a szegedi lakóházak felújítását, karbantartását? Tekintsük át ennek is a módosultait, s kiderül, hogy igen szűkös a lehetőség. Az ingatlankezelő vállalat a megnövekedett lakóházjavítási feladatoknak egy részét a saját építőipari részlegével végzi, ezen kívül a szegedi építőipari szövetkezet és a városi építőipari vállalat vesz részt a munkálatokban. E cégek jelentős támogatást kaptak arra a célra, hogy növeljék lehetőségeiket, gépesítsenek a feladatoknak megfelelően. Az ingatlankezelő például a negyedik öt éves tervidőszakban 36 millió forintot használt föl, túlnyomórészt központi telepeken létesítésére. A jelenlegi öt éves tervidőszakban e célra 60 millió forint áll rendelkezésükre. Ennek több mint a felét átmeneti lakások építésére, 30 százalékát pedig gép- és szerszámbeszerezésre fordíthatják, a megrmaradó összeget a forgóalap-bővítésre.

A fővállalkozón kívül a legnagyobb lakóházjavítási tevékenységet a szegedi építőipari szövetkezet és a városi gazdasági és művelődési vállalat végzi.

Ők is jelentős támogatásban részesültek. Az elmúlt két esztendő folyamán az építőipari szövetkezet termelésének 12. a magas- és mélyépítő vállalat pedig 15 százalékát adta lakásfenntartási munkákra. Igen látványosnak tűnik a szeredi bérházak homlokzat-felújítási programja, bár az igazsághoz hozzátartozik, hogy ennek keretében 1975—1977 között 312 épület homlokzatának felújítását tervezték, de csak 268 házról sikerült a munka befejezése. Van még egy érdekes változás: az utóbbi esztendőben általában főként házigyári panelekből készülnek a szegedi lakóházak. Ez ugyan növekszik az ingatlankezelő birtokába kerülő házak száma, de ezek az épületek viszonylag fiatalok, a legöregebb sem idősebb tíz esztendősnél. S tovább folytathatjuk a sort, hogy ezekre a paneles házakra a megyei szervek vezetői a DÉLEP feladatú jelölték ki a karbantartást és felújítást.

Volna még egy „kibúvó”, melyet rendelkezés is elősegít: az 1969-ben megjelent 32-es számú kormányrendelet lehetőséget ad arra, hogy az ingatlankezelő vállalatok gondozásában levő, de 12 lakásosnál nem nagyobb lakóépületeket értékesíteni lehet. A városi tanács legalább ötven ilyen lakóházat jelölt ki, hogy adják el, de ez ideig csak mindössze 14 ilyen lakóházat sikerült értékesíteni. Senki sem vitathatja, hogy Szegeden sokat javult a lakóházak „helyreépítése”, javítása, karbantartása, korszerűsítése, de mégis akadnak gondok, megoldásra váró tennivalók. Melyek volna ezek?

Megállapították a szakemberek, hogy a lakóházjavításra fordított összegek nagymértvű emelkedése, valamint a homlokzatfelújítás látványos eredményei mellett

számos körülmény nehezíti a munkát.

Ilyen többek között, hogy nem készült távlati lakóházjavítási koncepció; nem elégséges a tervezői és a kivitelezői kapacitás. Nagy gond, hogy hosszú — átlagosan húsz, huszonkét hónap — a lakóházak teljes felújítására fordított idő. Ezen kívül gázló körülmény, hogy alacsony színvonalú a lakóházjavítási munkák gépesítettége. Az ingatlankezelő vállalat például erre az évre 600 ezer forintos devizakeretet kapott speciális építőipari kisgépek vásárlására, de ebből az összegből alig használt föl valamit. Az is gond, hogy az új lakásoknál — elsősorban a lakótelepeken — gyakori a minőségi hiány.

Szélő gond, hogy az ingatlankezelő vállalat nem foglalkozik szakmunkásképzéssel, következtésképpen más építőipari vállalatoktól szeretnének szakembereket fölvenni, de ezt meggátolja az alacsony bérszínvonal.

A felsorolt eredményeknek örülni lehet, a gondokat viszont érdemes alaposan áttekinteni, hogy az első és látványos lépéseket további eredmények kövessék.

Gázfűtés az iskolának — társadalmi munkával

Társadalmi munkában szerelték be a gázt a szegedi Dugonics általános iskolába a Dél-magyarországi Gázgyártó- és Szolgáltató Vállalat szocialista brigádjai. A fűtés korszerűsítése 1 millió forintba került volna; ebből a társadalmi munka révén közel félmilliót takarítottak meg. Jó Antal, a városi tanács vb társadalmi munkát szervező szakbizottságának titkára az iskolában rendezett ünnepségen megköszönte a Munkácsy Mihály, a Tömörkény István, a Felszabadulás, a Komfort, a Juhász Gyula, a

Kilián György, a Promontor, a Május 1., a November 7. a Reduktor, a Bolyai János, az Igazság, az Eötvös Loránd, az Új mechanizmus, a Komplex, a Kliring, az Egyetértés, a Neumann János, a Füst Milán, a Móra Ferenc, a Radnóti Miklós, a Transzít és a Lendület szocialista brigádoknak, hogy segítségükkel kedvező feltételeket teremtettek az oktatáshoz és neveléshez. Az iskola tanulói — képünkön — kulturális műsorral köszöntötték a DÉGÁZ szocialista brigádjait.

Sopron

Magyar—jugoszláv postai és távközlési tárgyalások

Magyar—jugoszláv postai és távközlési tárgyalások kezdődtek szerdán, tegnap Sopronban, a postásotthonban. A tárgyalásokon egyeztetik a két ország távközlési rendszereinek együttműködési és fejlesztési terveit, megvitatják a határ menti távbeszélő-forgalom további kiszélesítésének lehetőségeit, a kézbesítő szolgálat fejlesztését, a határ menti forgalomban.

A magyar szakemberek tájékoztatják jugoszláv kol-

légáikat a Budapesti üzembe helyezett automata levelezőgépek működésének eddigi tapasztalatairól, s javaslatot tesznek a két ország postai kutatóintézetek együttműködésére.

A tárgyalásokon a magyar küldöttséget Horn Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, posta-vezérigazgató, a jugoszláv delegációt pedig Gojko Sekulovski posta-vezérigazgató vezeti. (MTI)